

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד-קדשת אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

(א)	
— To the assembly who had just returned from the “procession”	"לקהל שיהיו שחזרו מה"תהלוכה -
Regarding the Festival of Shavuos, our Sages of blessed memory say: “All agree that on Atzeres (i.e., Shavuos), it is also required <i>lachem</i> *(for you). What is the reason? It is the day on which the Torah was given.”	בנוגע לחג השבועות אומרים חכמינו זכרונם לברכה, שהכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם, מאי טעמא, יום שנתנה בו תורה הוא.
[FOOT NOTE: Unlike the other Festivals, regarding which there is a dispute whether they require being “half for yourselves” (<i>chetzio lachem</i>) (see Pesachim there, Beitzah 15b),	מה שאין-כן בשאר הימים טובים יש פלגתא אם (צריד-להיות "חציו לכם" (פסחים שם. ביצה טו, ב
— even according to halacha (Rambam, Hilchos Yom Tov 6:19 and sources cited there; Tur and Shulchan Aruch Orach Chaim beginning of Siman 529; Shulchan Aruch HaRav there, se'if 10), that on all Festivals one must have <i>chetzio lachem</i> —	ואפילו לפי ההלכה (רמב"ם הלכות יום-טוב פרק ו' הלכה י"ט ובמראה-מקומות שם; טור ושלחן-ערוך אורח-חיים ריש סימן תקכט; שלחן-ערוך אדמו"ר-הגדול שם סעיף י'), שבכל הימים טובים — "צריד-להיות "חציו לכם
there is still a distinction between Shavuos and the other Festivals.	יש חלוק בין חג-השבועות לשאר הימים טובים
For on the other Festivals and even on Shabbos, one is permitted to fast a “dream-fast” (<i>taanis chalom</i>)	שבשאר ימים טובים ושבחות מתיר להתענות בהם, "תענית חלום"
— whereas on Shavuos, it is forbidden to fast even a <i>taanis chalom</i> (Shulchan Aruch HaRav, Orach Chaim 494:18),	מה שאין-כן בחג השבועות אסור להתענות "תענית חלום" (שלחן-ערוך אדמו"ר-הגדול אורח-חיים סימן תצ"ד סעיף י"ח)
even though the fast brings the person pleasure (<i>oneg</i>) (Tur, Orach Chaim 288; Shulchan Aruch HaRav there, se'if 3).	אף שהתענית ענג לו (טור אורח-חיים סימן רפ"ח; (שלחן-ערוך אדמו"ר-הגדול שם סעיף ג
See at length in Likkutei Sichos, volume 23, page 27 and onward, where it is marked. END FOOT NOTE]	וראה באריכות בלקוטי-שיחות חלק כ"ג עמוד 27 (ואילך) (ושם נסמן
The meaning of <i>lachem</i> is: that one should rejoice on this day with food and feasting.	שהפירוש ד"לכם" הוא — שישמח בו במאכל ובמשתה

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד קדשת אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

And as is known, the novelty of the “day the Torah was given” is: the unification of G-dliness with the physical body of the Jewish people (<i>lachim</i>), and with the physicality of the world, so to speak—“the lower realms will ascend to the higher, and the higher will descend into the lower realms.”*	וכידוע שהחדוש ד"יום שנתנה בו תורה" הוא – התחברות באלקות עם הגוף הגשמי דבני ישראל ("לכם") ועם גשמיית העולם כפיכול – "התחתונים יעלו לעליונים". והעליונים ירדו לתחתונים.
[FOOT NOTE: And based on this, we can explain what is written in continuation of the Gemara there (after the discussion that “on Atzeres we require <i>lachim</i> ”): Rav Yosef on the day of Atzeres would say: “Prepare for me a third-grown calf.” He said: “Were it not for this day that caused it, how many Yosefs are there in the marketplace?”]	ועל-פי-זה יש לבאר מה-שכתוב בהמשך הגמרא שם (לאחרי הדין דבעצרת בעינן לכם): רב יוסף ביום מא דעצרתא אמר: עבדי לי עגל תלתא. אמר: אי לאו? האי יומא דקא גרים — כמה יוסף איכא בשוקא?
That is, Rav Yosef on the day of Atzeres would say to his household: “Make for me a triple-fattened calf.” He said: “If not for this day that caused it, how many Yosefs would there be in the marketplace?”	רב יוסף ביום עצרת אמר (לאנשי ביתו): עשו לי- עגל משלש. אמר: אם לא יום זה שגרים — כמה יוסף [יש בשוק]
Now seemingly, if Rav Yosef’s intention in highlighting the greatness of this day is that through it he became one who studies Torah (as Rashi explains), this does not seem specific to <i>this day</i> (i.e., the day of the giving of the Torah), since Torah study existed even before Matan Torah (on the 6th of Sivan).	דלכאורה: פיון שפונת רב יוסף בהעלוי דהאי יומא היא — שעל ידו נעשה הוא לומד תורה (כפירוש רש"י) — (אין זה שיד דוקא להאי יומא (יום נתינת התורה
For Torah learning was also present before the Giving of the Torah (on the 6th of Sivan), as our Sages said (Yoma 28b): “In the days of our forefathers, the <i>yeshivah</i> never ceased from them — in Egypt they had a <i>yeshivah</i> with them ... Avraham Avinu was old and sat in a <i>yeshivah</i> , etc.”	שגרי למוד התורה ה'ה גם לפני מתן תורה (ו' בסיון), וכמאמר חכמינו ז"ל (יומא כ"ח, ב): מימיהם של אבותינו לא פרשה ישיבה מהם — היו במצרים ישיבה 'עמם ... אברהם אבינו זקן ויושב בישיבה ה'ה וכו'.
Rather, the <i>greatness</i> of this day is that it is when the Torah was drawn down and en clothed below — until “the Torah is not in Heaven” (Devarim 30:12; see also Shabbos 88a, Bava Metzia 59b).	אלא, העלוי דהאי יומא הוא — שאז נמשכה ונתלבשה התורה למטה, עד ש"תורה לא בשמים היא" (נצבים ל), י"ב. וראה שבת פ"ח, א. בבא מציעא נ"ט, ב.
And this is what Rav Yosef meant — that through <i>this</i> day I learned Torah and was elevated (as Rashi explains), meaning that the Torah causes a transformation in the lower realms.*	ועל זה אמר רב יוסף — שעל ידי האי יומא למדתי תורה ונתרוממתי (פירוש רש"י), היינו — שהתורה *פועלת שנוי בתחתונים.

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רְשִׁימַת דְּבָרֵי כְבוֹד־קִדְשָׁת אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א לִיל ב' דְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

See at length in Likkutei Sichos vol. 16, p. 211 and onward, and in many other places.	רָאָה בְּאֲרִיכוּת לְקוּטֵי שִׁיחוֹת חֶלֶק ט"ז עמוד 211 נְאִילָה. וּבְכַמָּה מְקוֹמוֹת
And therefore, Rav Yosef on the day of Atzeres would instruct his household to prepare for him a festive meal (Rashi, Pesachim there) —	וְלָכֵן, רַב יוֹסֵף בְּיוֹמָא דְּעֶצְרָמָא הָיָה מְצַוֵּה לְאַנְשֵׁי בֵּיתוֹ (לְהַכִּין לוֹ סְעוּדָה (פִּירוּשׁ רַשִׁי"י פְּסָחִים נֶשֶׁם
for this emphasizes that the Torah is drawn into and penetrates the entire reality of the person — even into the physical body. END FOOT NOTE]	שֶׁבִּזְהָ מְדַגֵּשׁ — שֶׁהַתּוֹרָה נִמְשָׁכֶת וְחוֹדֶרֶת בְּכָל מְצִיאוֹת הָאָדָם, גַּם בַּגּוּף הַגִּשְׁמִי
(ב)	
And one can add to this, based on what is brought in the Polish seforim,* that “ <i>naami lachem</i> ” (also for you) is numerically equivalent to “ <i>ketz</i> ” (קֶץ).	וְיֵשׁ לְהוֹסִיף בְּזֶה, עַל־פִּי הַמּוֹבָא בְּסִפְרֵי “פּוֹלִין”*, ”שֶׁ”נָמִי לָכֶם” הוּא בְּגִימַטְרִיא “קֶץ”
[FOOT NOTE: <i>Sefer Maamar Mordechai</i> on Tractate Pesachim, by the righteous Rabbi, etc., Rabbi Mordechai of Nadvorna (Sighet, 5660). And these are his words:	סֵפֶר מַאֲמַר מְרֻדְכֵי מִסְכַּת פְּסָחִים, לְהַרְבֵּה הַצִּדִּיק כו' 9) הַרְבֵּה רַבִּי מְרֻדְכֵי מִנְדִּבּוֹרְנָא (סִיגֶט, תר"ס). וְזֶהִי לְשׁוֹנוֹ
“All agree that on Atzeres we also require <i>lachem</i> ...”	...הַכֹּל מוֹדִים בְּעֶצְרַת דְּבַעֲיָנוּ נָמִי לָכֶם
On Atzeres, which is the time of the receiving of the Torah, and our Sages of blessed memory said (see Eiruvim 54a; Avodah Zarah 5a; Shemos Rabbah, beginning of Parshas 32), ““Charus”—engraved—[on the Tablets] means freedom from subjugation to kingdoms.”	בְּעֶצְרַת שֶׁהוּא זְמַן קַבְּלַת הַתּוֹרָה, וְאַמְרוּ חֲכָמֵינוּ ז"ל (רָאָה עֲרוּבִין נד, א. עֲבוּדָה זָרָה ה, א. שְׁמוֹת רַבֵּה רִישׁ פ', ל"ב): “חֲרוּת” מִשְׁעָבוֹד מַלְכוּתוֹת
Then, it is an especially fitting time, an “ <i>eis ratzon</i> ,” to pray for the drawing close of the <i>ketz</i> (the final redemption).	אֲזִי הוּא הַזְּמַן הַמְּכֻשָּׁר לַעֲת רָצוֹן לְהִתְפַּלֵּל לְקֶרֶב קֶץ הַגְּאֻלָּה
And this is the meaning of “All agree that on Atzeres we also require <i>lachem</i> ”: that we require (<i>ba'anan</i>)—as in the verse “If you would inquire, inquire” (Yeshayahu 21:12)*—	וְזֶהוּ “הַכֹּל מוֹדִים בְּעֶצְרַת דְּבַעֲיָנוּ נָמִי לָכֶם” — “דְּבַעֲיָנוּ” *— (לְשׁוֹן “אִם תִּבְעִיּוֹן בְּעִי” (יִשְׁעִיָּה כ"א, י"ב
and that is a term of prayer and supplication**.	וְהוּא לְשׁוֹן תְּפִלָּה וּבִקְשָׁה
“ <i>Nami lachem</i> ” [also for you] has the same numerical value (gematria) as <i>ketz</i> (קֶץ),	”נָמִי לָכֶם” גִּימַטְרִיא “קֶץ”
meaning: this is a fitting time to pray that the <i>ketz</i> of the redemption should draw near. END FOOT NOTE]	הֵינּוּ — שֶׁהוּא זְמַן הַמְּכֻשָּׁר לְהִתְפַּלֵּל שִׁיתְקַרֵּב קֶץ הַגְּאֻלָּה

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תשנ"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

The perfection of the revelation of G-dliness below in physicality (<i>lachen</i>)—which had already occurred in some measure at the time of the Giving of the Torah ¹⁰ —will be in the true and complete Redemption (at the <i>ketz</i> of the exile).*	השלמות דגילוי אלקות למטה בגשמיות ("לכם") – שפכר הנה לעולמים מעין זה בשעת מתן תורה ¹⁰ – (*תהיה בגאולה האמיתית והשלמה (ב"קץ" הגלות).
[FOOT NOTE: And the perfection of the reward in the time to come will specifically be for the Jewish people—souls within bodies—in this physical world.	ושלמות השכר לעתיד לבוא תהיה דוקא (12) לבני-ישראל – נשמות בגופים – בעולם הזה הגשמי.
(This is in accordance with the opinion of the Ramban in <i>Shaar HaGmul</i> , at its conclusion. And this is also the ruling in the teachings of Chassidus—	כדעת הרמב"ן ב"שער הגמול" בסופו. וכן היא – ההכרעה בתורת החסידות
see <i>Likkutei Torah</i> , Parshas Tzav 15c; <i>Derushim for Shabbos Shuvah</i> , p. 65 end of column 4; <i>Derech Mitzvosecha</i> , mitzvah 14b; and see <i>Or HaTorah</i> , Parshas Chukas, end of p. 879; <i>ibid.</i> vol. 5, p. 1377). END FOOT NOTE]	ראה לקוטי-תורה צו טו, ג. דרושים לשבת שובה ס"ה, סוף עמוד ד'. דרך-מצותיך י"ד, ב'. וראה אור-התורה (תקת סוף-עמוד תת"ט. שם פרק ה' עמוד א'תרל"ז).
And this will also be expressed in the fact that then there will specifically be a physical meal (just as on Atzeres we require <i>naami lachen</i>).*	גם כפי שנה יתבטא בכך – שאז תתקיים סעודה גשמית (*"דוקא (כמו בעצרת "דבעינו נמי לכם
[FOOT NOTE: And based on what was explained above, we can add (in the manner of <i>remez</i>) a deeper insight into the precise wording of our Sages, of blessed memory: "Everyone agrees that on Atzeres we also require <i>lachen</i> ."	ועל-פי המבאר בפנים – יש להוסיף (על-דרך הרמז) בדיוק לשון חכמינו ז"ל: "הכל מודים בעצרת דבעינו נמי לכם".
The idea is that Atzeres brings about that <i>everything</i> —all matters of the world—"agree," meaning: they recognize and admit, that they require and are dependent (<i>ba'anan</i>)	הענין – ד"עצרת" פועל, שהכל – כל עניני העולם – ("מודים", שצריכים וזקוקים) (בעינו
— on the <i>ketz ha'galus</i> (final end of exile), alluded to in the words <i>naami lachen</i> .	("ל"קץ הגלות") (נמי לכם).
In other words: the very reality of the world itself comes to a recognition of the immense need and absolute necessity for the true and complete redemption—	כלומר: גם מציאות העולם עצמה באה לידי הכרה – בגדל הצורך וההכרח לגאולה האמיתית והשלמה
for only then will the world reach its own perfection (that of the world). END FOOT NOTE]	(שאז תהיה השלמות שלה (של העולם).

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד-קדושת אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

And we can connect this (<i>naami lachem</i> = <i>ketz</i>) with the fact that Shavuos is the <i>yahrzeit</i> (day of passing) of Dovid Malka Meshicha (David passed away on Atzeres ¹⁶).	וַיֵּשׁ לְקִשְׁרֵי זֶה ("נָמִי לָכֶם" בְּגִימָטְרִיָּא "קֵץ"), לָכֵן – שֶׁבַח הַשְּׁבוּעוֹת הוּא יוֹם הַסִּתְּלָקוֹתוֹ שֶׁל "דָּוִד מֶלֶכָא מְשִׁיחָא" ("דָּוִד מֵת בְּעֶצְרָתוֹ" ¹⁶).
For, as is well known ¹⁷ , on the day of passing, a person effects salvations “within the land,” it is understood that Atzeres contains a unique influence and effect relating to (David) Malka Meshicha—the <i>ketz</i> of exile and the true and complete redemption.	כִּי עַל-פִּי הַיְדוּעָה ¹⁷ , שֶׁבְּיוֹם הַהִסְתְּלָקוֹת הוּא פּוֹעֵל יְשׁוּעוֹת בְּקֶרֶב הָאָרֶץ – מוֹכֵן שְׁבַעֲצָרָתוֹ יְשׁוּנָה פְּעֻלָּה וְהַשְׁפָּעָה מִיַּחַדָּת בְּעֵנִינּוֹ שֶׁל (דָּוִד) "מֶלֶכָא מְשִׁיחָא" – "קֵץ הַגָּלוּת וְהַגָּאֻלָּה הָאֱמִיתִית וְהַשְׁלָמָה
Additionally, Shavuos is also the <i>yahrzeit</i> of Rabbi Yisroel Baal Shem Tov ¹⁸ , who is also especially connected with (<i>naami lachem</i> —) the true and complete redemption*.	וְנוֹסֵף לָזֶה, חַג הַשְּׁבוּעוֹת הוּא גַם יוֹם הַהִסְתְּלָקוֹת שֶׁל רַבִּי יִשְׂרָאֵל בַּעַל שֵׁם טוֹב ¹⁸ – הַקָּשׁוֹר גַּם בְּמִיּוּחַד עִם ("נָמִי לָכֶם") * – הַגָּאֻלָּה הָאֱמִיתִית וְהַשְׁלָמָה
[FOOT NOTE: As in the response of King Moshiach to the Baal Shem Tov regarding his question, “When will the Master come?”—	כְּמַעֲנֵה מֶלֶךְ הַמָּשִׁיחַ לְהַבְעֵל-שֵׁם טוֹב עַל שְׁאֵלָתוֹ: "אֵימָתִי אָתִי מָר
“When your teachings will be publicized and revealed in the world, and your wellsprings will spread outward.”	בֵּיעַת שְׂתִיפְרָסָם לִימִידָה וְיִתְגַּלֶּה בְּעוֹלָם וְיִפְרֹצוּ – "מִעֵינֹתַיִךְ חוּצָה
(As is written in the well-known holy letter of the Baal Shem Tov—printed at the beginning of <i>Kesser Shem Tov</i> and in various other places.)	כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב בְּאַגְרַת-הַקֹּדֶשׁ הַיְדוּעָה דְּהַבְעֵל-שֵׁם טוֹב (– בְּנִדְפָסָה בְּתַחֲלַת כְּתָר שֵׁם טוֹב, וּבְכַמָּה מְקוֹמוֹת
And note from what is known—that the revelation of the Baal Shem Tov’s Torah is a “taste” of the revelation of the Torah of Moshiach.	וְלִהְיֵיר מִהֲיָדוּעַ – דְּגִילּוֹי תוֹרַת הַבְּעֵל-שֵׁם טוֹב הוּא "טַעֲמָה" מִגִּילּוֹי תוֹרַת מָשִׁיחַ
(<i>Sefer HaMaamarim</i> 5663 [1903], in the additions, p. 551; and see <i>Likkutei Sichos</i> , vol. 9, p. 282, where this is noted.)	סֵפֶר הַמַּאמָּרִים תרס"ג, בְּהוֹסְפוֹת עֲמוּד רנ"א. וְרָאָה) (לְקוּטֵי שִׂיחוֹת חֶלֶק ט', עֲמוּד 282, וְשֶׁם נִסְמָן
And see <i>Toras Chayim</i> , Shemos (29, end of p. 2): “The inner awe that the Baal Shem Tov, of blessed memory, possessed was similar to the awe of Moshiach...” END FOOT NOTE]	וְרָאָה תוֹרַת חַיִּים שְׁמוֹת (שכ"ט, סוֹף עֲמוּד ב'): "הִירָאָה הַפְּנִימִית שֶׁהָיְתָה בְּבַעַל-שֵׁם טוֹב ז"ל – "שֶׁהָיְתָה מֵעֵין יִרְאָה שֶׁל מָשִׁיחַ כּו
And prior to this—before Dovid and the Baal Shem Tov—Shavuos is connected with the third shepherd of Israel: Moshe Rabbeinu. “Moshe received the Torah from Sinai” ²²	וְלִפְנֵי זֶה – לִפְנֵי דָּוִד וְהַבְּעֵל-שֵׁם טוֹב – קָשׁוֹר חַג * * * הַשְּׁבוּעוֹת עִם רוּעָה יִשְׂרָאֵל הַשְּׁלִישִׁי – מֹשֶׁה רַבֵּינוּ. "מֹשֶׁה קִבֵּל תּוֹרָה מִסִּינַי" ²²

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד-קדשת אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

[This (the Giving of the Torah) is, after all, the reason for why “on Atzeres we also require *lachem.”]	שנה (מתן-תורה) הוא הרי הטעם לכך שבעצרת] - [”בְּעֵינֵינוּ נָמִי לָכֶם
“The first redeemer is the final redeemer” ²³ —through Moshe (who received the Torah at Sinai) the power is drawn forth for the <i>ketz</i> (which equals <i>naami lachem</i>)—in the true and complete redemption.	גואל ראשון הוא גואל אחרון ²³ – על-ידי משה" (שקבל תורה מסיני) נמשך הכח על ה"קץ" (בגמטריא "נמי לכם") בגאולה האמיתית והשלמה
And to note and add: the initials of the names of the three shepherds (Moshe, Yisroel, Dovid) spell out “MiYAD” (מיד), as referenced above,	ולהעיר ולהוסיף: ראשי תבות דשמות שלשת הרועים (משה, ישראל, דוד) – הוא "מיד" (כמבואר לעיל
which alludes to the expression of our Sages ²⁴ : “MiYAD they will be redeemed” —	”שנה מרמז על לשון חכמינו ז"ל ²⁴ : "מיד הן נגאלין
that the true and complete redemption comes <i>immediately</i> , immediately in physical time—within the physicality of the world (<i>lachem</i>).	שהגאולה האמיתית והשלמה באה מיד, מיד בזמן גשמי ("דגשמיית העולם") (לכם).
(ג)	
And may it be His will, that immediately and at once the <i>naami lachem</i> be fulfilled in actual reality—the <i>ketz</i> and conclusion of exile.	ויהי רצון, שתכף ומיד יקום בפעל ה"נמי לכם" – קץ וסיום הגלות.
And consequently, the conclusion of the first day of the Festival of Shavuos will already be complete—and how much more so, the continuation of the second day of the Festival of Shavuos, in the year of “I will show you wonders,”	ובמילא יושנו הסיום דיום (הראשון ד) חג השבועות, ועל אחת כמה וכמה – ההמשך דיום השני דחג "השבועות, שנת "ארצנו נפלאות
in the true and complete Redemption in such a manner that what was formerly a second day of Yom Tov observed in exile, becomes immediately the day of <i>kibbutz galiyos</i> (ingathering of the exiles) of all the Jewish people—“with our youth and our elders, our sons and our daughters” ²⁶ ;	בגאולה האמיתית והשלמה כף – שתחת היותו יום-טוב שני של גליות – נעשה הוא מיד היום דקבוץ גליות דכל בני-ישראל: בנערינו ובזקנינו ובבנותינו ²⁶
and they all go together to our holy land, to Jerusalem the Holy City, to the Holy Mountain, and to the Third Beis HaMikdash.	והולכים בלם ביחד לארצנו הקדושה, ולירושלים עיר הקדש, ולהר הקדש, ולבית המקדש השלישי
And there we will offer before You our required offerings— <i>temidim</i> in their order and <i>musafim</i> according to their laws—	ושם נעשה לפניך את קרבנות חובותינו – תמידים, כסדרם ומוספם כהלכתם

The Rebbe

Sichas Nun Alef

חג השבועות - Shavuos

רשימת דברי כבוד-קדש אדמו"ר שליט"א ליל ב' דחג השבועות ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

including also offerings of gratitude and joy, which we can presume will be brought in connection with the <i>ketz</i> (<i>naami lachem</i>) and the Redemption—	כולל גם קרבנות של תודה ושמחה שכן הסתם יקריבו, בקושר עם ה"קץ" ("נמי לכם") והגאולה
and certainly and all the more so by an individual who has come out of a house of confinement.	ומכל שכן וקל וחמור וכו' – מיחיד שיצא מבית האסורים
And further—and this is the main point—that we continue the gathering together right here in Eretz HaKodesh and in Yerushalayim Ir HaKodesh, and there specifically—at the Tziyon—	ועוד – והוא העקר – שממשיכים את ההתכנסות יחד כאן בארץ הקדש, ובירושלים עיר הקדש, ושם גופא – ב"ציון
(the inwardness of Jerusalem)—the Beis HaMikdash, and there itself—in the Holy of Holies,	הפנימיות ד"ירושלים" – בית המקדש, (שם גופא), (בקרש הקדשים
the place of the Tablets—including and especially the First Tablets that were given to Moshe Rabbeinu at the start of the forty days of the First Days (on the day of the Giving of the Torah).	מקום הלווחות – כולל ובפרט: הלווחות הראשונות שנתנו למשה רבנו בתחלת ה"מ" ימים ראשונים (ביום מתן תורה).
And all these matters are found together with the three mentioned above: Moshe, Yisroel Baal Shem Tov, and Dovid Malka Meshicha—initials: <i>MiYAD</i> —	וישנם כל ענינים אלו – ביחד עם השלשה האמורים לעיל: משה, ישראל בעל-שם-טוב, ודוד מלךא משיחא, – ראשי תבות "מיד"
(and immediately and truly immediately)—in the true and complete Redemption through Moshiach Tzidkeinu.	ותכף ומיד ממש – בגאולה האמיתית והשלמה – (על), (ידי משיח צדקנו

[NOTE: Summary

This discourse centers around the Chazal teaching:

"הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם"

("All agree that on Atzeres [Shavuos] we also require *lachem*—celebration with physical joy").

The Rebbe opens by explaining that **Shavuos uniquely necessitates physical rejoicing**, because it commemorates not only the giving of Torah but its **fusion with the physical world**, elevating and refining it. The word "**לכם**" (for you) signals a Divine descent into the material, and the Gemara's phrasing "**בעינן נמי לכם**" emphasizes the integration of the spiritual into the tangible.

The Rebbe then deepens this with a *remez*: the phrase "**נמי לכם**" has the **gematria (numerical value) of קץ**, symbolizing the **End of Exile** and the coming of **the true and complete Redemption**. He ties this to the fact that **David HaMelech**, the prototype of **Moshiach**, passed

The Rebbe

Sichas Nun Alef

תג השבועות - Shavuos

רְשִׁימַת דְּבָרֵי כְבוֹד־קֹדֶשׁ אֲדָמוֹר שְׁלִיט"א לֵיל ב' דְּתַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

away on Shavuos, and that the **Baal Shem Tov**—the harbinger of Chassidus and of Moshiach's inner light—also passed away on Shavuos.

A key idea is that **the world itself yearns for Redemption**, and Shavuos—when physical joy is mandated—brings about a universal admission (הכל מודים) that we need the קץ, the end of galus.

The discourse then connects all of this to **Moshe Rabbeinu**, who received the Torah and in whom the power of Redemption is rooted (“the first redeemer is the final redeemer”). The initials of **Moshe, Yisroel Baal Shem Tov, and David** spell מִיָּד, hinting at the teaching **מיד הן**—**"נגאלין"**—“Immediately they shall be redeemed.”

The Rebbe concludes with a heartfelt plea that the second day of Yom Tov (a galus construct) should become **the actual day of the ingathering of the exiles**, with the physical return to Eretz Yisrael, Yerushalayim, and the rebuilding of the **Third Beis HaMikdash**—where we will offer sacrifices including **korban todah** (thanksgiving offerings), especially appropriate for those who have been released from spiritual confinement.

Practical Takeaway

- **Celebrate Shavuos physically and joyfully**, not as an afterthought but as a profound spiritual service—eating, drinking, and rejoicing as part of connecting with Torah in the physical world.
- **Look at the physical world as a partner in Redemption**: the goal is not escape but transformation. Even “mundane” joy is sacred when it’s part of Divine service.
- Recognize that **Moshiach is not a distant fantasy but the culmination of Torah’s goal**—uniting spiritual truth with physical life.
- Every mitzvah done with your **body** and in your **surroundings** helps to **actualize the “קץ”**, drawing the final Redemption closer—**physically**.

Chassidic Story: The Baal Shem Tov and Moshiach’s Answer

 Source: Iggeres HaKodesh of the Baal Shem Tov, printed at the beginning of Kesser Shem Tov.

One Rosh Hashanah, the **Baal Shem Tov** ascended to the Heavenly realms in a mystical vision and encountered **Moshiach**. He asked, **“Master, when will you come?”**

The Rebbe

Sichas Nun Alef

תג השבועות - Shavuos

רְשִׁימַת דְּבָרֵי כְבוֹד־קִדְשָׁת אֲדָמוֹ"ר שְׁלִיט"א לֵיל ב' דְּתַג הַשְּׁבוּעוֹת ה'תנש"א

Record of the sacred words of honor and holiness of our master, may he live and be well, on the second night of the Festival of Shavuos, 5751/ 1991

Moshiach replied:

“When your wellsprings will spread outward.”

(כשתפוצינה מעיינותיך חוצה)

The Baal Shem Tov understood this to mean that **his teachings**, the inner dimension of Torah, would need to **penetrate the outermost spheres of Jewish and human consciousness** before Redemption could arrive.

This story forms the backbone of the Rebbe's entire mission—**spreading Chassidus outward**, so that every Jew, regardless of background, becomes a vessel for **Divine light in the physical world**. This is the modern-day manifestation of "**בעינן נמי לָכֶם**"—that **physical engagement, when infused with Torah, brings Moshiach**.

Author: The Lubavitcher Rebbe, delivered 2nd night of Shavuos, 5751 (1991)

Sources Cited: Pesachim 68b; Ramban Shaar HaGmul; Kesser Shem Tov; Likkutei Torah; Derech Mitzvosecha; Toras Chaim; Likkutei Sichos vol. 9, 16, 23; Sefer HaMaamarim Tof-Reish-Samech-Gimmel **END NOTE]**